

LAIVAS

No. 52. Metai VII

Gruod.-Dec. 17, 1927

U.S.P. valst.
respublikne
sbijska

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,
2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

IV ADVENTO SEKMADIENIS.

Evangelija.

LUKO 3, 1-6.

AENKIOLIKTAIS ciesoriaus Tiberijaus viešpatavimo metais, Poncijui Pilotui valdant Judėją, Erodiui gi esant Galilėjos tetrarka, jo broliui Pilypui Iturijos ir Trachonitės krašto tetrarka, Lizanijui Abilėnės tetrarka, po vyriausiasis kunigais Annu ir Kajifu, Viešpaties Žodis pasigirdo Zakarijo sūnui Jonui tyruose. Taigi, jis atėjo ir skelbė visoje Pajordanėje atgailos krikštą nuodėmėms atleisti, kaip parašyta pranašo Izaijo žodžių knygoje: Balsas šaukiančio tyruose: Taisykite Viešpaties kelią; darykite jo takus tiesius. Kiekvienas slėnis bus užpiltas, o kiekvienas kalnas ir kalnelis bus padarytas žemas; kas kreiva, bus tiesu; kur nelygu, bus lygus ke-

Lekcija.

I KOR. 4, 1-5.

BROLIAI: Tegul žmonės žiuri į mus, kaip į Kristaus tarnus ir Dievo paslapčių teikėjus. Todėl ir reikalaujama iš teikėjų, kad kiekvienas būtų rastas ištikimas. Tai man mažiausias dalykas, kad aš jūsų ar žmonių dienos esu teisiamas; bet nė aš pats savęs neteisiu. Nors aš nieko neprisijaučiu, tačiau ne dėl to esu nuteisintas. Mano teisėjas yra Viešpats. Taigi, neteiskite pirmo laiko, iki neateis Viešpats. Jis tai apšvies paslėptuosius tamsybėse dalykus ir atidengs širdžių sumanymus. Tuomet kiekvienam bus jo pagyrimas iš Dievo.

liai; ir kiekvienas kunas išvys Dievo išganymą.

OLANDIJA. — Katalikų pasauliečių veikimas nėra kokia nors laikina mada, bet tikra, organizuota Bažnyčios darbo priemonė. Kristaus Karalijai įkurti tui dalyvauti kiekvienas katalikas. Olandijoje ši darba pasekmingai veda šv. Marijos sodalijos. Prieš 10 metų sodalijos vos gyvavo, dabar jos yra tvirčiausi darbo cen-

tra. Olandijoje šių sodalijų yra 999; iš jų jaunimui priklauso 776 (290 vaikinams ir 486 mergaitėms), vyrams 70, ištekėjusioms moterims 149 ir kunigams 4. Labiausiai sodalijos išsiplėtė Haarlemo vyskupijoje, kuriai priklauso didžiausi Olandijos miestai: Amsterdam, Haarlem, Haag ir Rotterdam.

Kolegijos Remėjų Seimas.

(Tęsinys).

Centro išdininkas d. g. kun. F. Kurka patiekė Seimui finansinę Remėjų draugijos atskaitą. Pasirodo, kad per šiuodu metu buvo surinkta per 18 tūkstančių dolerių. A. G. Išdininkas nurodė smulkesne atskaita visas pajamas ir išlaidas. Nors tai ne stambi pinigų suma, sulyginus su reikalo svarba, bet ir tai jau parodo didelį visuomenės duosumą.

Centro sekretorius kun. dr. K. Matulaitis savo atskaitoje nurodė Remėjų visą sutvarkymą: jų padalinimą į įvairius skyrius, jų pareigas ir privilegijas. Dabar yra 2000 remėjų, daugiausia nuolatinių. Viso yra 33 skyriai. Jų įkurimui daug pasidarbavo kun. Bumšas, kun. Saurusaitis ir kiti prieteliai. Tėvai Marijonai nors dalinai rupinasi atsilyginti geradariams, siuntinėdami jiems kas savaitę "Laivą", laikydami už juos šv. Mišias ir t.t. Visa Remėjų organizacija teikia geriausios vilties šiam garbingam tikslui atsiekti.

Po centro valdybos raportų prasi-dėjo iš anksto numatytos prakalbos, kuriose Gerb. Kalbėtojai plačiai nušvietė kolegijos klausimą Amerikoje. Pirmas kalbėjo p. Žaldokas, žinomas Chicago architektas. Jisai nurodė vieną mūsų visuomenės didžiausią rūpestį — ištautėjimą. Šitas nelemtas reiškinys tiktai tuomet galima bus prašalinti, kuomet mes turėsime gerų aukštesnių mokyklų. Kadangi dabartinė Tėvų Marijonų veda-ma kolegija yra vienintėlė, todėl reikia

ir remti visomis jėgomis, kad jinai galėtų prilygti kitoms Amerikos mokslo įstaigoms. Toji kolegija reikės remti nuolatos, nes to reikalauja gyvenimo pažanga; taip daro ir kitos didžiosios Amerikos mokslo įstaigos.

Advokatas p. Grišius pasakė karštą nuoširdžią prakalbą. Pavyzdžių jam nereikėjo kitur ieškoti; jisai juos ėmė iš savęs. Patsai išėivijos sunus, Amerikoje gimęs ir augęs, ir tai lietuviškos mokyklos niekuomet nelankęs, p. Grišius jaučiasi tikru lietuviu ir savo tautą visur gerbia ir visuomet jos reikalus gina. Mes Amerikos Lietuviai tiktai tuomet užimponuosime kitiems, lygiai ir savam lietuviškam jaunimui, kuomet turėsime kuomi pasirodyti — sava kultura ir mokslo įstaigomis. Yra kiekvieno lietuviu pareiga remti šitą pirmutinę aukštąją lietuvišką mokyklą.

Dr. J. Poška, keliais sumetimais aptaręs bendrą klausimo padėtį, tuojau priėjo prie teigiamų išvadų. Jo mintimi einant, reikia nuskirti nuolatiniai kolekto-riai, kurie eitų per namus, rinkdami aukas ir aiškindami žmonėms kolegijos svarbą. Paties žmonių palankumo įgijimas yra jau didelis laimėjimas. Reikia raginti žmones, kad jie savo testamen-tuose užrašytų didesnes sumas kolegi-jos naudai; taip daro svetimtaučiai ir tai jiems geriausia sekasi Antra, dr. Poška klausia — kur dingio tie pinigai, kuriuos Moksleivių Sus-mas surinko į savo "Kolegijos Fondą"? Juos reikia surasti ir tikrajam tikslui atiduoti.

Prasidėjus diskusijoms, p. Šimutis patiekė iš „Laivo“ paimtą sumanymą — surasti 2000 asmenų ar draugijų, kurie aukotų po \$100. Toji suma galima sumokėti per 4 metus. Jisai lygiai paaiškina, kad Moksleivių pinigus Pitsburgo apielinkės veikėjai atidavė Selėms Pranciškietėms, pabrėždamas, kad taip su svetimais pinigais, nors ir geriausiam tikslui, jie neturėjo jokios teisės elgtis ir todėl jie turi tuos pinigus jų pirmutiniam ir tikrajam tikslui sugrąžinti.

Kun. J. Vaičiunas ragina nuskirti kolektorius, kurie savo pasišventimu gali surinkti dideles reikalingas sumas. Kun. dr. Matulaitis kreipia dėmesį į „Dienos Uždarbį“, kuris pernai yra davęs beveik keturis tukstančius dolerių. P. M. Žaldokas, atsakydamas dr. Poškai, pažymi, kad veltui ieškoti tų prazuvusių Moksleivių Sus-mo pinigų, kuriuos tuometiniai globotojai suvartojo kitiems tikslams. Už tai jų pagirti negalima. Visgi iš jų reikia reikalauti, kad jie sukeitų bent tokią pat sumą pinigų ir ją atiduotų Marijonų Kolegijai.

Diskusijoms pasibaigus, rezoliucijų komisija patiekė visą eilę sugrupuotų senų ir naujų sumanymų rezoliucijos formoje. Svarbesnės tos rezoliucijos mintys yra šitos: kurti naujus skyrius (ir tai iš naujų dar visuomeniniai neorganizuotų žmonių) ir burti juos į apskričius; ruošti gruodžio ir sausio mėnesiais „Dienos Uždarbio“ vajú; ieškoti kuo daugiausia garbės narių, kad anas 2000 asmenų sumanymas būtų galimas realizuoti; raginti žmones, kad

savo palikimuose skirtų pinigų bernaičių kolegijai.

Kuomet tapo priimta patiektoji rezoliucija, buvo iškelta mintis padaryti rinkliava Seimo dalyvių tarpe. Surinkta keletas šimtų dolerių. Jų tarpe buta keletas ir amžinų narių — kun. Vaitukaitis, p.p. Naujokai, p. Kumšlytis ir dar vienas, antras. Viso su pasveikinimų aukomis per Seimą įplaukė į centro įždą per šešis šimtus dolerių.

Kadangi Seime dalyvavo labai daug atstovų nuo įvairių organizacijų, tai buvo patiekta politinės reikšmės rezoliucija, kviečianti šiame Lietuvos valstybės krizyje visus lietuvius vienybėn. Rezoliucija buvo vienbalsiai priimta.

Baigiant Seimą pirm. kun. J. Vaičiunas pasakė griausmingą, nuoširdžią ir turtingą kalbą, kuri tartum visų Seimo nutarimų aidas atsimušė kiekvieno dalyvio širdyje ir palenkė ją prie gerų pasirinkimų šitos gražios idejos neužmiršti, bet iš savo visų jėgų darbuotis ir kitus prie to prakilnaus darbo raginti, kad mes Amerikos Lietuviai galėtume susilaukti tikros tvirtovės, kuri apdraustų mūsų išėivijos likimą šitoje šalyje.

Gerb. Pirmininkas pakvietė d. g. kun. F. Kudirką atkalbėti maldą. Šiuomi Seimas ir užsibaigė 6 val. vak. J. N.

Vilniaus Aušros Vartu Stebuklingosios Švenčiausiosios Panelės Marijos Paveikslas

Sulig Tėvu Vaelovu Kapucinu
parašė *Snaudalis*.

Aušros Vartų Švenčiausiosios Panelės Marijos Paveikslas.

(Tąsa).

Šis paveikslas išreiškia Švenčiausiąją Panelę Mariją, kaipo galingąją ir gailėtingąją Motiną.

Švenčiausiosios Panelės Marijos veidas yra apvaliai pailgas, galva truputį palenkta dešinėn pusėn; rankos sudėtos ant krutinės kryžmais; — tarytum jos glaudžia prie savo motiniškosios širdies nelaimingus, ieškančius Josios prieglobos pavargėlius.

Ant veido atsižymi ir dangiškoji ramybė ir opus rimtumas ir Karalienės galybė, ir pasaulio Viešpatė, ir vienkart įstabi saldybė, iliejanti į veizinėčius begalinį pasitikėjimą, naikinantį savo meilumu žmonių iniršimą ir rustavimą. Ir ištikrųjų, kas turėjo laimės matyti šitą šventąjį paveikslą, tasai turi prisipažinti, jog, vien tiktai pažiūrėjus, žmogus pradeda jausti savyje nepaprastąją permainą ir darosi ir doresnis — tarytum — per šį paveikslą dangus įeina žmogaus širdin ir pagimdo sieloje tokią pilną maloningumo maldą, kokia meldžiasi dangaus Angelai.

Šitas paveikslas, aliejiniiais dažais tapytas ant ažuolinių colinių suleistųjų lentų. Trijų mastų ir septynių colių ilgio, dviejų mastų ir 17 colių pločio. Iš apgaubtos skara galvos spindi aukso spinduliai su žvaigždėlėmis tarp jų. Kaklas pridengtas balta skara. Suknelė tapyta raudonais dažais su braunroto (brunai rausvų dažų) priedečka; rankovės geltonos su siauru

baltu randeliu ant galų; apsiaustas juodai mėlsvas su geltonais randais ir žaliu pamušalu. Akiregis (fonas) juodai rausvas. Taip tat išveizi patsai paveikslas, bet dabar jisai yra padengtas vėliavėlėmis ir angelėliais, pridengtas naujiniu (metalinu) drabužiu su išpurpusiais aukso kvietkais ir leidžia matyti tiktai Švenčiausiosios Panelės Marijos veidą ir sudėtas kryžmais rankas.

Aušros Vartų Paveikslo pradžia.

Apie šito paveikslo pradžią, kaip ir apie visus maždaug senuosius stebuklingus paveikslus, nėra jokių istorinių daviniių, nei metraštiniių (chroniškiųjų), nei archyvinių (senraštiniių). Apie laiką, kuriame paveikslas buvo tapytas, galima spręsti tiktai iš tapymo budo ir vartojimo dažų. Kaip paleigrafija, neapsirikdama atspėja rašto laiką sulig raidžių išvaizda, ir rašymo budu, taip lygiai ir tapybos istorija, kuri mus mokina, kokiame amžiuje kaip tapyta, kokie dažai vartota, kokisai pastovis ir išvaizda duota, teikia galimybės tikrai pažinti, kada koksai paveikslas nutapyta.

Aušros Vartų paveikslas nutapytas aliejiniiais dažais ir čia vartota dažai "terra de Sienna" deinta ir "miniija" (berliner blau); šis įrodo, jog jisai negalėjo buti nutapytas XIV amžiuje, nes šiame amžiuje dar niekas nežinojo aliejinių dažų.

Kokio gi darbo buvo šis paveikslas? ar bizantinio, kaip tvirtina rusų rašytojai, ar vakarų tapybos mokyklos?

Į šį klausimą dideliu supratimu tarybos mokslo atsako knygelė po antrašu:

“Kilka slow o obrazie i koplciy Najsw. Panny Ostrobramskiej” (Keletas žodžių apie Švenčiausios Aušros Vartų Panelės paveikslą ir koplyčią) padėta Helena Bielinska 1892 r. Krokow.”

Tikrai sakant, čia ir nereikia didelių įrodynėjimų, nes kas tik bent kiek turi supratimo apie bažnytinės tapybos mokyklą, tasai pirmuoju žvilgsniu į Aušros Vartų Paveikslą supras, jog šis Paveikslas neturi sąvyje nė jokios bizantinės tapybos mokyklos žymės. Geidžianti susipažinti su šiuo dalyku arčiau siunčiame prie anos knygelės. Čia paduodame tikrai mokyto autoriaus tyrinėjimų išdavus, atsakydami į klausimą: “kas galėjo nutapyti šį paveikslą?”

Kas galima maždaug tikrai pasakyti apie šio Paveikslo pradžią?

Kad vyskupui Taborui statant ir šventinant šią bromą, joje pakabintas paveikslas, tai jau nėra jokios abejonės: iki šiol dar tebėra pirmoji išgranža šios bromos mure — išgranža visai atatinka šio Paveikslo didumui ir, kaip yra žinoma iš Karmelitų “Relacijos”, prieš pernešant šią paveikslą koplyčion, jisai buvo tenai kabojęs.

Ar ten buvo šitas pats Paveikslas iš pradžių, ar senobiniojo vieton buvo pakabintas kitas?

Galima tikrai tvirtinti, jog iš pat pradžių buvo tas pats — tą prirodo ir patsai Paveikslo tapymo budas (išvaizda).

Iš viršminėto galima, neapsilenkiant su tikrenybe, tvirtinti, jog Aušros Vartų Paveikslas buvo nutapytas maž daug apie 1500 metus.

Varšuvos “Powszechna Encyklopedya” (Visuotinioji Enciklopedija), skyriuje apie Vilnių, kalbėdama apie Vilniaus bromas, sako: “Tose bromose sulig papročiu, iki šiol užsilikusiu senuose vidurinių amžių miestuose, kaip antai: Krokuvoje, Če-

kų Pragoje, buvo kabinami šventųjų paveikslai. Jų vienas, reiškiąs Švenčiausiąją Panelę Mariją panašaus į Aušros Vartų Paveikslo budo, Trakų bromą griaunant, nukabintas nuo jos, buvo laikomas katedroje, o paskui atiduotas Jėzaus Vaikelio bažnyčiai — Trakų bromą buvo dar šito amžiaus pradžioje.

Esąs katedroje Išganytojo paveikslas — sulig žinovais neabejotinai vienodo su Aušros Vartų Paveikslo tapymo — gal lygiai buvo pakabintas kokioje kitoje bromoje, kuri paskui buvo sugriauta.

Iš to galima spręsti, jog vyskupui Taborui apvedant mūrų miestą, vienu metu su statymų bromų buvo tapomi ir paveikslai toms bromoms: Medininkų bromai — dabartinis Aušros Vartų Paveikslas; Trakų bromai — tasai, kurs, Trakų bromą sugriovus, katedrai atiduota, o vėliau pernešta Jėzaus Vaikelio bažnyčion; o Išganytojo paveikslas — katrai nors iš penkių tada pastatytųjų bromų.

Rupesnis, kokį vyskupas Taboras turėjo, apvedant mūrų Vilniaus miestą, prisidėdamas kuo labiausiai (kaip aukščiau matėme) savo lėšomis, mus verste verčia, netik daleisti, bet ir tikru laikyti, jog jisai vienlygiai rupinosi ir tapymu talpintųjų į paskirtas bromas paveikslų. Jisai, budamas gilaus mokslo ir ventumo žmogus, galėjo prižiūrėti ir diriguoti tapytojų darbus.

Visi žinovai religinės tapybos mokslo pripažįsta, jog tapytojas anų paveikslų galėjo buti tikrai dievobaimingas vienuolis, ar šiaip jau koksai dievamylis žmogus, kursai buvo prisiziūrėjęs į garsiuosius religinės valakų tapybos mokyklos paveikslus, arba tapė prižiurint tikrajam žinoviui tos mokyklos. Anais laikais Krokuvoje labai aukštai stovėjo religijinė tapyba ir, bendrai sakant, dailė.

(Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

Apie maldą.

“Prašykite ir bus jums duota, ieškokite ir rasite, belskite ir bus jums atidaryta”. (Luk. 11, 9).

Apsidairę po pasaulį, pamatysime, jog žmonijos gerovė netikėtai nežengia pirmyn, bet dar sienka žemyn. Nuolatos girdime nusiskundimų, jog nebėra pasaulyje laimės, jog meilė Dievo ir artimo kaskart mažėja, pavydas, neapykanta, kerštai vis didėja.

Paklausk kodėl taip yra, užgirs: įvairių įvairiausių paaiškinimų šio pasaulio vargų priežasčių. Retai kada užgirsi, jog tikroji priežastis glūdi tame, jog mes kaskart labiau užmirštame apie Davėją laimės, jog esame tiek išpuikėję ir išdidūs, kad manome apsieisią be To, be Kurio “nė vienas plaukas nenukrinta nuo mūsų galvos” (Act. 27, 34), jog “Aš sodinau, Apolis laistė, bet Dievas davė augimą” (1 Cor. 3, 6), jog be Dievo negalėdami nieko gero, mes privalome Dievo melsti, o kaip tikėtai arba visai nesimeldžiame, arba taip meldžiamės, kad mūsų malda dažnai virsta nusikaltimu.

Kas gi tai yra ši malda? Paklauskime kaip ją nusako Šv. R.-Kat. Bažnyčia.

Šv. Jonas Damaskietis vadina ją “pakėlimas minties prie Dievo.” Šv. Augustinas: “pasikalbėjimas su Dievu”. Todėl S. J. Alvareras iš to išveda, jog melstis yra tai pakelti savo dvasią prie Dievo ir Jam pranešti su didžiausia pagarba ir pasitikėjimu apie visus savo kaip sielos, taip ir kuno reikalus taip, kaip paprastai daro vaikas su savo tėvu, prietelis su prieteliu, kuriam pilnai pasitikti.

Prie šio prideda savo paaiškinimus Liudvikas Granatietis: Malda esanti susivienijimas su Dievu; kursai žiuri į žmo-

gų gailestingumo akimis; mokyklos katedra, kur Dievas dėsto meilės ir gailestingumo mokslą; sielos maistas, pilnas saldybės ir sočio; kasdienis pratinimasis dorybėse; gydykla ligonių, paguoda nuliudusiųjų, pavergtųjų liuosybė, silpnųjų stiprybė, pagelba gyvųjų, šelpimas mirusiųjų; karališkieji vartai, kuriais įeiname Dievo širdin; Jokubo kopečios, kuriomis kopiamės į dangų; padėka prieteliui už pašalpą reikaluose.

Ir mūsų poetas sako: “Malda sielą atgaivina”.

Melstis galima žodžiais, mintimi, t. y. apmąstydami Dievo tobulybės, garbindami Jojo gerumą, apsvarstydami savo ydas, imdamies priemonių tobulintis; arba mintyje pasigerėdami Juomi, išreikšdami Jam savo didžiausios meilės jausmus; pagaliau kiekvieną savo darbą aukodami Dievui sulig šv. Pauliaus žodžiais: “ar tai valgote, ar geriate, ar ką kitą darote, visą tą darykite Dievo garbei.”

Kiek žmogui naudos atneša malda ir kaip ji yra reikalinga, tai matos jau iš Šventojo Rašto:

“Neturčių norų išklausk Dievas” (Ps. X, 11). — “Jei kas jūsų reikalingas išminties teprašo Dievo” (Jac. 1, 5). — “Visą ką meldamies prašote, tikėkite, o gausite”. (Mat. XI, 24). — “Geras Viešpats turintiems Dievop vilties, prašančiai Jo sielai” (Thes. III, 25). — “Buk paklusnus Dievui ir melsk Jo” (Ps. 36, 7).

“Pažvelgė į nusižeminusiųjų širdis ir neatstumė jų maldavimų” (Ps. 51, 18). — “Reikia visados melstis ir nenustoti”

Nėra čia galimybės patalpinti visų Švento Rašto žodžių, iš kurių matyti, kiek reikalinga ir naudinga yra mums malda.

Ką apie ją sako šventieji ir protas apie tai pasikalbėsime kitą kartą.

Kun. A. B.

Uršulēs Nelaimēs

(Tēsinys).

“Kā manai daryti?”, tarē aficieras, stverdamas jī už rankos”, užmiršti, kad mes turime išlaikyti didžiausią paslaptį, kad mums musų žygis pasisektų. Mažiausias neatsargumas gali atnešti mums didį pavojų.”

“Nesibijok, drauge! Aš žinau, kas čia gyvena”, atsakē Liutaširdis, belsdamas į duris be dvejojimo. “Aš ne naujukas šiose apielinkėse. Čia nerasi jokio kito gyvenamo namo per dvidešimt kilometrų, kame galētum gauti stiklą vaisvynio ir riekutę duonos”.

Taip jam bekalbant atsidarē durys ir pasirodē augštas vyras, tamsus, smarkiai saulēs įdegintas ir juodai apsirėdęs.

“O, Turnike, tai tu pats!” sušuko Liutaširdis nudžiugęs. “Aš nesitikėjau tiek laimēs rasti tave namieje šią vandeną. Spėju, kad tavo bus buta girioje, varant savo dervą.”

“Tikrai, aš ten turėjau buti”, atsakē Turnikas, “bet mano sena motinėlē staiga susirgo ir aš neturėjau tokios širdies palikti ją vieną”.

“Ja, tai blogas vėjas, kuris nei vieno nelenkia; vargšē moteris, bet aš turiu vilties, kad ji atsigaus. Gi pats duosi mums savo pagelbos ranką”.

“Koks gi dabar vėjas pučia?” — užklausē smalaviris.

“Ogi apie vieno ar dviejų tuzinų respublikos žandarų ir savanorių. Į juos reikia paleisti šiek tiek šuvių ir atimti

dorą šeimynos motiną, kurią jie gabeną į Tregį nugilotinuoti ryto rytą. Štai gauni geros progos ir malonumo išgelbėti gerą moterį iš jos nelaimēs ir tame pat laike paliuosuoti šalį nuo keletos kraugerių.”

“Tai nušovimas dviejų paukščių vienu šuviu.”

“Taip, ištikrųjų, mano gerasai drauge; ir kadangi tik tris kareivius pasisekē sutraukti į musų armiją, tai nauja pagalba mums labai sugadi.”

“Tai mane labai gundo”, tarē Turnikas, plekšėdamas lupomis, lyg užuodęs labai gardų kepsnį; “bet aš negaliu lakstyti po visą šalį ir palikti savo motiną vienų vieną, kuomet ji bile vandenėlę gali atsiseveikinti su šiuomi pasauliu.”

“Nėra jokio reikalo lakstyti po visą šalį atlikti musų žygį; pažengsi tik kelis žingsnius nuo savo durų, o priešai pats ateis ir ta auka čia ant šio vieškelio turi buti atimta, čia va, beveik priešai tavo namo duris, kur mes turime apsižiurėti.”

“Štai aš; imk mane”, atsakē smalaviris, trindamas rankas; “bet tik leisk man pasiimti mano šautuvą. Kol tai įvyks, manau, neatsisakysite išgerti po stiklą, kad paskui prie darbo neperdžiučių gerklē.”

“Žinoma, kad ne, drauge; tai svarbiausia priežastis, del kurios aš čia pasibeldžiau į duris, kuomet nesitikėjau rasti tave namie.”

“Draugai,” tarē karininkas, kuris

tą visą laiką tylėjo, “ar ne protingiau būtų mums tuojaus užimti savo pozicijas? saulė smarkiai slenka žemyn ir priešas turi būti netoliausia nuo čia.”

“Tuojaus aš tamistoms viską pasakysiu”, tarė smalaviris skubiai, kaip voverė, lipdamas į medį; “iš čia aš matau kelią per kelis kilometrus ir dabar ant kelio nesimato nei ženklų jokių žandarų, kaip ant mano delno. Jei jie nors kiek paėjęjo nuo Patilčių, aš juos turėčiau įžiūrėti taip aiškiai, kaip štai jus įžiūriu; jie nesiskubina į spąstus. Kol jie priešs taip arti, kad juos pasiektų revolverio šuvis, mes galime išgerti kad ir visą statinę, jei tiek tik galima būtų rasti neturtingo padaužos name.”

Dabar jis įėjo į vidų, padavė savo motinai gerti, nusikabino nuo sienos šautuvą, gerai jį apžiūrėjo, išmėgino ir išėjo lauk, nešinas kepalaičiu juodos duonos ir vaisvynio ąsočiu.

“Valgykit ir gerkit”, tarė pakelevingiems, kurie gulėjo ant žolės, “aš tuom tarpu pasaugosiu”.

Kuomet jie pasistiprino, smalaviris visus likučius nunešė į vidų, vėl padavė motinai, kas reikalinga ir išėjo prie svečių.

Dabar, vadovaujant jam ir Liutaširdžiui, jie paėjo kokia penkiasdešimt žingsnių tolyn į girią iki pasiekė dugną labai gilaus ir siauro revo, į kurį labai staigiai leidosi vieškelis ir turėjo nepaprastai statų išėjimą. Čia Liutaširdis sumanė užtaisyti spąstus, pasislėpdamas su savo draugais už labai tankios krumų tvoros. Čia jie niekeno nemotimi, nesijudindami turėjo tunoti iki pir-

mosios priešų eilės pasieks revo dugną. Šie tai pirmieji turėjo būti nustebinti ir įvesti į sumišimą.

“Tuomet”, tarė jis, “bus laikas paimt, gerai “cielių; kuomet išgirsite mane šaukiant “Lai gyvuoja karalius”, šaukite visi sykiu ir gerai, neaikvokite šovinių žvirbliams baidyti: republikai ne pasiliks mums skolingi, jie atsakys mums ugnimi. Dabar tēmykite, ką sakau: po to mes turime juos pulti koreičiausia, kad neduotume jiems laiko užsitaisyti šautuvų ir kirskime juos be pasigailėjimo. Tuo budu mes turime duoti draugui Frulardui išliuosuoti nelaisvę ir nuvesti ją į girią. Kaip jums išrodo mano planas, draugai? Kaip jis jums patinka?”

“Puikus”, tarė Frulardas — kiti išsitarė panašiai. Visi apgailestavo, kad priešas ilgai nepasirodo.

Besiraginant turėti kantrybės, pusvalandis greitai pralėkė. Frulardas nerimavo. Jis nesitvėrė iš rupesčio. Jį purtė baimė, kad galbut belaisvės palydovai jau praėjo, kad tinkamiausia valanda išliuosuoti Uršulę jau prapuolė, kad ji jau Tregyje ir vedama prie mašinos, kuri nukirs jai galvą.

Visiška tylą ir jo draugų kaip užburtas tylėjimas ir viskas aplink jį davė Frulardui progos paskęsti svajonėse, kombinacijose ir prisiminimuose — o nebuvo nieko, kas imtų jo energiją.

Jo galvoje stovėjo Uršulė. Joje skendo visos jo jėgos ir galios.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

JAPONIJA. — Spalių 30 d. Romoje konsekruotas pirmasis japonas vyskupas Januarijus Hayasaka. Jisai penkiolika metų yra kunigu. Mokinosi Propagandos Kolegijoje, Romoje. Be savo japoniškos kalbos gerai kalba dar itališkai, prancūziškai, angliškai ir vokiškai. Savo kunigavimo laiku pastatė tris naujas bažnyčias Japonijoje.

Turi tris brolius. Vienas jų yra kunigu.

Vyskupas Hayasaka yra nepaprastai aukštos kultūros savo tautiečių didžiai gerbiamas. Juo didžiuojasi net japonai stabmeldžiai.

Kas kaltas už žiaurymes Meksikoj? — Senai daugelio žmonių buvo žinoma, tik nebuvo viešai skelbiama, kad už šiandienines Meksikoj vedamas Calles'o žiaurybės daugiausia yra kaltas J. Valstybių valdžios nusistatymas.

Bet jau šiandie tas faktas viešai spaudoje iškeliamas. Nenoromis žmonės apie tą faktą skaito ir turi jį pripažinti. Reiškia, jei J. Valstybių valdžia pakeistų savo krypsnį Meksikos atžvilgiu, toji šaly greitai pranyktų žiaurioji Calles'o diktatura, žmonių skerdynės ir, abelnai imant visi persekiojimai. Įvyktų ten pageidaujama ramybė.

Kas amerikonių to nenori. Bet štai ir kliutis, kad Meksikoj persekiojami ir žudomi ne kitų tikėjimų žmonės, bet katalikai. Katalikų Bažnyčia persekiojama ir griaujama.

Kaip visur kitur, taip ir šioj šaly yra daug, labai daug žmonių, kurie neapkenčia Katalikų Bažnyčios ir Jos mokslo. Taip yra delto, kad Katalikų Bažnyčia yra tikra Dievo Bažnyčia, kad Jos atstovai, vyskupai ir kunigai, yra tikri Dievo tarnai ir kad tik vieni katalikai yra tikri krikščionys. Tie katalikų priešai turi įta-

kos į valdžią.

Iš Meksikos Calles valdžia tarp daugelio kitų ištrėmė ir Mexico City įtakingo laikraščio Excelsior įžengiamųjų (vedamųjų) straipsnių rašytoją Jose Elguero. Šis teisingas žmogus Calles'o budelių pirm poros savaičių atlydėtas į J. Valstybių pasienį ir paleistas, įsakius jam negryžti atgal į Meksiką.

Senoras Elguero rado laikinos prieglaudos San Antonio, Tex., mieste, kur daugelis nukentėjusių meksikonų gyvena.

Jis sako: "Meksikoj negali but taikos, žmonėms negali but laimingos ateities ir niekam jokios vilties, kaip ilgai Washingtono valdžia tironą Calles palaikyt valdžioje priešingai Meksikos gyventojų norui.

"J. Valstybės praranda visus savo draugus meksikonų tarpe. Meksikonai tik Washingtoną kaltina, kad Meksikos valdžion yra patekęs žiauriausias, kraujo ištroškęs prezidentas, kokio nei viena Centralinės Amerikos valstybėse ligšiol neturėjusi".

Anot senoro Elguero, Meksikoj ne šimtai, bet tukstančiai nekaltų žmonių nužudyta. Ir tiems žudymams nesimato galo. Daugiausia žudomi beginkliai, kuriems jokie prasižengimo negalima įrodyti ir nesistengiama to padaryti.

Laikraščiams apie tai uždrausta paduoti žinių. Daugelis rašytojų jau užmojęjo savo galvomis.

Sen Elguero patvirtina žinias, kad gen. Serrano nužudytas jo namuose, bet ne kokios ten sukilusios kariuomenės priešaky. Elguere tai vadinama viena baisiausių Calles'o atliktų piktadarysčių.

MEKSIKA. — Durango, Meksikoje, arkivyskupas Jose Maria Gonzales y Valencia, kurs su kitais dviem Meksikos vyskupais laikinai gyvena Romoje, paskelbė

ganytojinį laišką į savo arkivyskupijos kunigus ir tikinčiuosius. To laiško kopija gauta ir Amerikoje.

Arkivyskupas laiške pareiškia, kad jokio kompromiso negali but su šiandienine Meksikos valdžia, kaip ilgai ji neatšauks varžančių Katalikų Bažnyčios laisvę įstatymų. Bažnyčia negali daryti nei mažiausio iš savo pusės valdžiai nusileidimo. Ir Meksikos hierarchija iš savo užimtos pozicijos negali žengti nei vienos pėdos atgal.

“Mes verčiau mirsime ištrėmime, negu turėtume nors vieną žingsnį nužengti atgal iš savo užimtos pozicijos” pareiškia arkivyskupas laiške.

Arkivyskupas Gonzales y Valencia ganytojinį laišką rašo iš Romos. Delto, tas jo laiškas yra didžiai svarbus.

Laiško pradžioje pažymima, kad kilę gandų, buk Meksikos hierarchija palinkusi daryti kompromiso su Meksikos valdžia. Ir atsakoma, kad jokio kompromiso negali buti.

Sako, Meksikoj ima rasti vilką, kurie mėgina apsitaisyti avinėlių rubais ir prieiti prie vyskupų su įvairiausiai pažadėjimais. Tie vilkai, tai Meksikos valdžios agentai.

Į tai atsižvelgiant, arkivyskupas ir atsiliepia į kunigus ir tikinčiuosius:

“Garbingi Broliai ir mylimieji Vaikeliai, nusikratykite visokią baimę, nes ji yra be jokio pagrindo. Vyskupai neapleis savo užimtų pozicijų. Vyskupai gerai žino, kaip jus daug kenčiate tuos baisius persekiojimus. Dangelis jūsų galvas guldo už Bažnyčios laisvę ir šv. tikėjimą. Bet tegul jūsų dvasia pradžiunga ir širdis turi pilna vilties. Bažnyčia nedarys jokių nusileidimų. Musų obalsis, tik pilnas Kristaus Bažnyčios laimėjimas.”

Laiške nurodoma gerai atsimiti bendrą hierarchijos ganytojinį laišką, kuomet bažnyčiose pamaldos suspenduotos. Jau

tuomet šventasis Tėvas kablegrama vyskupus painformavo, kad jie turi iki pat laimėjimo išlaikyti užimtoje pozicijoje.

BELGIJA. — “Croix” (Kryžius) praneša, kad suvartotų pašto ženklų rinkimas duoda didelę paramą misijoms. Pradėjo rinkti ženklus 1890 met. Liege kunigų seminarijos auklėtiniai. Jų darbo tikslas paremti pirmoj eilėj belgų misijas Kongo, o paskui ir kitas. Greitai pašto ženklų rinkimas išsiplėtė po visą pasaulį. Per pirmuosius 15 metų buvo surinkta sutvarkyta ir parduota vienas milijardas naudotų pašto ženklų. Jau 1897 m. gauta už parduotus pašto ženklus 30,000 frankų. 1905 šis skaičius pakilo ligi 120,000 frankų, 1910 m. gauta 175,000 fr. ir 1920 m. — 280,000 frankų. Liege seminarija gautais už suvartotus pašto ženklus pinigais įkurė ir išlaiko 16 kaimų, 30 koplyčių ir vieną ligoninę.

ITALIJA. — Benediktinų Monte Casino geofizinės observatorijos vedėjas su aukštosios Italijos vyskupais skundžiasi radio piktnaudžiojimu, netikusia muzika ir menkos vertės operetėmis. Ką gelbės valdžios griežtumas viešuose pasilinksminuose, kai pasilinksminimų geismų patenkinimas ir bloga literatura per radio pasiekia tolimiausius kaimus? Del to reikia pasiulyti vyriausybei, kad Italija, radio telefono tėvynė, duotų gerą pavyzdį kitoms tautoms, leisdama per radio tik viešus pranešimus, muges ir t. t., įvairias paskaitas, vaikams pasakas ir t. t., o naujoviškus šokius ir blogą muziką iš radio programos pašalintų. Muziką galima būtų leisti tik gerų koncertų arba iš didžiųjų teatrų. Po 10 val. vakaro radio visai uždaryti, nes vėliau tai tik bereikalingas ir tautos sveikatai pavojingas laiko gaišinimas. Gera būtų, kad per radio telefoniją susivienytų visas krikščionių pasaulis. Gal bus kada nors galimas dalykas Šventojo Tėvo žodį girdėti viso pasaulio katalikams.

MUSŲ DARBAI

Seimo Sveikinimai.

Pirmą Marijonų Kolegijos Remėjų Seimą sveikino įvairios draugijos, organizacijos, visuomenės veikėjai, kunigai, pridėdami iš savo pusės Kolegijos Fondui auką.

Pirmas sveikino p. Pr. Galinis, Marquette Univ. instruktorius.

Paskui šv. Kazimiero Seserys, šv. Pan. Gimimo parapijos klebonas, kun. A. P. Baltutis su auka \$10.00; kun. K. Bičkauskas ir auka \$10.00; Apaštalytės Maldos Dr-ja, Cicero, Ill. — \$5.00; Dr-ja Šal. Sirdies V. J. N. 1 Brighton Park — \$5.00; Dr-ja N. Pr. Šv. P. M. Moterų ir Mergaičių iš Brighton Park — \$5.00; Dr-ja šv. Jono Ev., Dievo Apv. par. — \$5.00; Mar. Remėjų 18 kp. Marquette Park — \$5.00; Tretininkai iš Brighton Park — \$5.00; Apaštal. Maldos Dr-ja iš Brighton Park — \$5.00; Aušros Vartų par. 19 Rem. sk. — \$27.00; Amž. Ražanč. iš Town of Lake — \$10.00; p. Barbora Auškalnaitė — \$25.00; Lietuvos Vyčių 36 kp. — \$10.00; Mykolas Jatužis nuo M. Kol. Rem. 26 sk. — \$50.00; kun. Ig. Albavičius — \$3.00; Gvardijos 1 Diviz. šv. Kazimiero Kar. — \$25.00; šv. Jono Dr-ja iš Melrose Park, — \$7.50; šv. Kazim. Kar. dr-ja iš Town of Lake — \$5.00; Federacijos Chicagos Apskritys — \$5.00; Juozas ir Barbora Naujokai \$50.00; Z. Bartkaitė — \$5.00; B. Abromaitė — \$5.00; Chicagos Moterų Apskr. — \$5.00; šv. Kazim. Akademijos Remėjos — \$20.00; p. Stankus iš Kenosha, Wis. — \$10.00; Juozas Enčeris — \$10.00; Pran. Mitkaitė “Dienos Uždarbi” — \$3.00; Antanas Kumšlytis stojo į Garbės narius ir įnešė \$25.00; Vladas Martis — \$110.00; kun. J. Martis Gary, Ind. — \$10.00; kun. Pr. Vaitukaitis stojo į amžinuosius Remėjus pa-

žadėjo \$50.00; Juozas Kardelis stojo į Kolegijos Remėjai:

D. Jokubaitis Detroit, Mich. (Garbės rem.)	100.00
K. Jokubaitis Marian Hills, Ill.	100.00
J. Kibartaitė Marian Hills, Ill. ..	100.00
K. Bukauskaitė Marian Hills, Ill.	100.00
M. Urbonienė Du Bois, Pa.	100.00
Judita Kreminskaitė Chicago, Ill.	100.00
Iz. Vaičiūnas Cicero, Ill.	100.00
D. Kašėta Brooklyn, N. Y.	50.00
Adolfina Rimidaitė Chicago, Ill. ..	50.00
Garbės Remėjus davė \$50.00 ir pažadėjo \$50.00.	
A. Bukantas Melrose Park, Ill. ..	40.00
Elzbieta Strungytė, New York (nuo- latinė remėja)	3.00
<i>1000 plytų po \$10.00</i>	
Antanas Strungis, Newark, N. J.	
Julijona Raudonaitienė, Newark, N. J.	
Marijona Šedienė Newark, N. J.	
Petronėlė Strungytė, New York	
Elzbieta Strungytė, New York	
Kun. Vaclovas Smilgius, Baltimore, Md.	5.00
E. Šiaulienė Chicago, Ill.	5.00
P. Pažerskienė Waukegan, Ill. ..	3.00
A. Klizas St. Clair, Pa.	3.00
O. Sukalienė Racine, Wis.	3.00
Karolina Medelis New Haven, Conn.	5.00
S. Smalskis Port Carbon, Pa.	3.00
U. Norkiūtė Phila, Pa.	3.00
K. Čepanienė Orange, Mass.	3.00
Norkienė H. Rockford, Ill.	3.00
J. Vitkus Cicero, Ill.	3.00
O. Sadanavičienė W. Frankfort, Ill.	\$3.00
A. Patapas Schenectady, N. Y. ..	3.00
E. Ašmanienė Chicago, Ill.	3.00
O. Kvedaravičienė Shenandoah, Pa.	3.00
P. Mockevičienė Shenandoah, Pa. ..	3.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkui, gerb. Remėjams už aukas.
Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

Liet. Vyčių, N. Y. ir N. J. Apskritis suvažiavimas. — Liet. Vyčių N. Y. ir N. J. Apskr. suvažiavimas įvyko sekmadienį, spalio 30 d., Šv. Mykolo parap. salėje, Bayonne, N. J.

Pirm. K. Jurgėla atidarė suvažiavimą, pakviesdamas vietinį kleboną kun. Vaicekauską atkalbėti maldą.

Mandatų Komisija, pranešė, kad dalyvauja 7 kuopų 22 delegatai ir 12 svečių.

Pikniko Komisija pranešė, kad Apskr. piknikas davė pelno \$25.00.

K. Jurgėla ir J. K. Milius išdavė raportus iš buvusio Jubiliejinio Seimo.

Į Literatinę Komisiją išrinkta: J. K. Milius, M. Vansėvičiūtė, K. Pauliaukas ir D. Sankauskas.

Kun. Vaicekauskas ragino visas kuopas ir narius daugiau lavintis, rašyti į organą "Vyčių" ir į kitus lietuviškus laikraščius.

Vyrų sporto direktorium išrinkta P. Naujalis, 5 Finley Place, e-o Wassell, Newark, N. J. Visos kuopos bei nariai, norėdami daugiau žinoti apie sportą, turi susisiekti su sporto direk. minėtu antrašu.

Merginų sporto direktorė išrinkta p-lė Ona Brajutė, 77 W. 16th St., Bayonne, N. J.

Del Vasario 16 d., Lietuvos Nepriklausomybės šventės, nutarta, kad kiekviena kuopa rengtų prakalbas savo kolonijoje.

Kitą suvažiavimą nutarė laikyti Linden, N. J. Vietą paskirs valdyba.

Kun. Vaicekauskas atkalba maldą ir tuomi baigėsi susirinkimas.

Vakarėlis. Vakare parap. salėje vietinė kuopa surengė puikią vakarienę. Vakarą vedėja buvo kuopos pirm. p-lė M. Mockėvičiūtė. Kalbėjo kun. Vaicekauskas, B. Rosenbergis, K. Jurgėla, Ig. Kulikai-

tis ir J. Brajus. Po vakarienės buvo šokiai.

Čia turiu pažymėti, kad Bayonnės kuopa yra viena iš draugiškiausių kuopų šiame apskrityje, nes jos nariai labai gražiai priėmė delegatus ir svečius į šį suvažiavimą ir vakarienę. Visi linksmo budo ir malonūs pasikalbėjimuose. *Apskr. Rap.*

CHICAGO, ILL. — *Šv. Jurgio parapija. F. Pikėilingienės prakalbos.* Lapkričio 6 d. įvyko senai laukiamos viešnios p. F. Pikėilingienės prakalbos. Jau porą valandų prieš paskelbtą laiką pradėjo žmonės rinktis svetainėn. Rinkosi visos ir visi, draugijų atstovai, visuomenės veikėjai ir šiaip žmonės, kurie norėjo išgirsti pirmosios moterų atstovės iš Lietuvos prakalbą.

Gerb. viešniai pasirodžius, publika sutiko ją nuoširdžiu plojimu.

Programa. Viešnia pasveikinta tautos himnu ir gražiomis dainelėmis. Programoj dalyvavo "Kanklių" choro solistės: panelės F. Garuckaitė, J. Gričaitė, p. V. Gedvila, taipgi viešnios iš Apveizdos Dievo parap. M. Šlapikaitė ir D. Šulskaitė. J. Romanas iššaukė publikoje ovacijų savo gražiu tenoru, ypač daina, taikoma viešniai: "Jausk ir mylėk" padainavo nepalyginamai gražiai. Visiems programo dalyviams akompanavo p. A. Pocius.

Kalbos. Moterų Sąjungos 1 kps. pirm. p-nia E. Nedvarienė gražia įžangine kalba sveikino viešnią ir kuopos vardu įteikė jai "lauktuvių" \$100. Toliau vakarą vesti pavedė p. A. Nausėdienei.

Gerb. prelato M. L. Krušo kalba. Pirm kviesiant viešnią kalbėti, gerb. prelatas M. L. Krušas parapijos vardu sveikino p. Pikėilingienę labai nuoširdžiai. Taipgi vaizdžiai atpasakojo butiną reikalingą žemės ukio mokyklų Lietuvai. Gerb. Prelatas yra daug keliavęs, daug šalių lankęs ir jisai praktiškai nurodė, kad tik

geros žemės ukio mokyklos gali Lietuvoje pakelti ekonominių gerbuvų. Kaip įrodytą, jog reikia tokias įstaigas remti, gerb. prelatas nuo savęs paklojo \$10.00 Karmėlavos žemės ukio mokyklai.

Galop kalbėjo gerb. L. K. Moterų drjos atstovė F. Pikėilingienė. Jinai taip savo asmeniui kaip ir gražia iškalba visus sužavėjo.

Po jos sekė įdomi kalba M. S. Centro rašt. M. Vaičiūnienės. Nors savo kolonijoje ji jau aukoję Karmėlavos Žemės Ukio mokyklai, bet ir čia savo kalbą parėmė \$2.00 auka. Ponas T. Janulis, mūsų kolonijos išžymus veikėjas, taip pat nuosekliai tuo reikalu kalbėjo.

Draugijų dovanos. Musų parapijoje draugijos taip moterų, kaip ir vyrų parėmė gražiai atstovės misija.

Šv. Petronėlės dr-ja kaip ir M. S. 1 kp. taip pat šimtinę davė.

L. V. 16 kuopa \$10.00, "Kanklių" choras \$10.00, Nekalto Pras. Mergaičių dr-ja \$25.00.

Po \$5.00: L. K. Vytauto dr-ja, Šv. Jono dr-ja, Šv. Jurgio dr-ja.

Viso iš draugijų \$260.00.

Susirinkusių sudėta \$85.00, o Bridgeporto biznierių iki šiol sudėjo \$250.00 suvirš. Viso iš mūsų kolonijos (iki šiol) \$600.00 sudėta Žemės Ukio Mergaičių Mokyklai, Karmėlavoje.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar nėra nuodėmės pardavinėti alkoholį?

O. V. iš Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. — Jei tą alkoholį vartoja automobiliams ar kitoms mašinoms, o taipgi įvairiems išoriniams žaizdų plovimams, patarus tai gydytojui, nei kokios nuodėmės nėra jį parduoti. Bet jeigu pardavinėjama žmonėms nugirdyti, — yra nuodėmė, nusikaltimas. Negalima artymo traukti nuodėmėn.

KLAUSIMAS. — Ar šeštasis Dievo įsakymas liečia ir nevedusius.

Rochesterietis.

ATSAKYMAS. — Taip, jis liečia netik vedusius, bet ir nevedusius. Čia jokio abejojimo buti negali.

Pagalios dėl šitų ir kitų Tamstos klausimų, turime pasakyt štai ką: Nereikia duoti tokių klausimų, nereikia klausti to, ką jau netik visi "Laivo" skaitytojai ir maži vaikai, išjusieji savo mažąjį Katekizmą, gerai žino ir supranta. Ir jie žino,

jogei visus Šv. Sakramentus, taigi ir Krikštą, yra palikęs mums pats V. Jėzus, ir jie žino, jogei Dievo įsakymai yra duoti visiems žmonėms, visi žmonės turi jų klausyt, juos pildyti, ir jie žino, jogei *nei vienas paleistuvis* ar jis bus vedęs ar nevedęs, ar didelis, ar mažas, *neįeis į dangaus karalystę*".

O vėla, moterystė, kaip ir visi kiti Sakramentai, yra daiktas Šventas. Kiti Sakramentai turi savo tikslus, Moterystė taip pat turi savo tikslą, savo paskyrimą. Į moterystę einama vien tik tam, kad sutvėrus šeimyną, išauginus ir gražiai išauklėjus vaikučius. Kiekvienas nukrypimas nuo šito tikslo, nuo šito švento uždavinio, moterystės teisėmis naudojantis, yra skaudus prasikaltimas, sunki nuodėmė. Žino tai gerai kiekvienas doras, tikintys katalikas.

KLAUSIMAS. — Ar yra nuodėmė katalikams remti biznierių, kad ir kata-

likus, bet savo pasielgimu aiškius socialistus? *N. N., Chicago Heights Ill.*

ATSAKYMAS. — Nėra tai tiesioginė nuodėmė tikroje prasmėje, bet tai yra labai neišmintinga. Katalikams pridera palaikyti savuosius katalikus biznierių. Palaikydami nekatalikus, jau tuo pačiu padedame jiems kovoti su katalikybe.

KLAUSIMAS. — Delko Brighton Parke iki šiol nesutvėrė skyriaus Remėjų Marijonų Kolegijos? *O. K., Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. — Tur but iki šiol nesupranta, kiek naudos visai Amerikai atneša ši Kolegija, arba apie ją nėra skaitė. Tamsta turi vyrą. Pakalbėk su juomi; jisai tepasikalba su kitais; tepaskaito "Laive", ar "Drauge", ar knygelėje apie Marijonų Kongregaciją — štai ir susitvers. Tejsirašie tamsta su vyru, — ši pavyzdį ir kiti paseks.

KLAUSIMAS. — Kokia kalba šneka pasaulio valdovai suvažiuavę vienon vieton? *Z. P., Pittsburgh, Pa.*

ATSAKYMAS. — Diplomatinė kalba yra francuzų kalba, togidel visi užsienio ministerijos valdininkai privalo šią kalbą gerai kalbėti. Ją moka bendrai visi valdovai

KLAUSIMAS. — Kaip kas ketvirtai

metai prideda dar po vieną dieną prie metų skaitliaus? *Z. P., Pittsburgh, Pa.*

ATSAKYMAS. — Mes rokuojame dieną tiktai 24 valandų ilgio. Tuo tarpu astronomiškoji diena ištikrųjų yra kiek ilgesnė — butent, viena minute su sekundomis, taip kad per trejus metus mes atsiliekame nuo tikrosios astronomiškosios (saulės) dienos apie 1440 minučių. Nuo Julijaus kalendoriaus iki papai Grigaliui pasidarė skirtumo visa 13 dienų. Papa Grigalius šią klaidą atitaisė, pridėdamas jas prie anų metų; o kad išvengus skirtumo tolimesniai ateičiai, tai ir pridėdame po vieną dieną kas ketvirtai metai.

Britanija darbuojas už taiką. GENEVA.—Gruodžio 9 d. atvyko maršalas Pilsudski, tuojaus sušauktas privatinis kairių tarybos narių pasitarimas, vadovaujant Britanijos užsienių sekretoriui Sir Austen Chamberlain. Susirinkime dalyvavo ir marš. Pilsudski. Sir Austen mėgino įtikinti susirinkusius, kad Lietuva su Lenkija butinai susitaikintų tokiu ar kitokiu kompromisu. Sutarta kaip šiandie turėti tarybos susirinkimą ir viešai dar aptarti Lietuvos su Lenkija vedamus ginčus.

Skaitykite Ir Platinkite "Šaltinį"

Ar žinai, kad ėjęs dar prieš Didįjį karą, "šaltinis" su gražiu geltonu viršeliu, yra didelis, pigus, rimtas, įdomus, paveiksluotas savaitraštis.

"ŠALTINYJE" bendradarbiauja Lietuvos Universiteto profesoriai, mokslininkai, dailininkai, poetai, rašytojai ir visuomenininkai.

"ŠALTINIS" yra plačių visuomenės sluoksnių mylimas ir gausiai skaitomas nes:

"ŠALTINYJE" yra žinių iš viso plataus pasaulio ir iš tėvynės Lietuvos.

"ŠALTINYJE" yra įdomių straipsnių iš įvairių mokslo šakų apie žemės ūkį, apie sveikatą, apie žemės ir dangaus kunus, apie šeimynos, mokyklos ir jaunimo reikalus ir t. t.

"ŠALTINYJE" rasi įvairių apysakų, faljetonų, eilėraščių, teatrui veikalėlių ir kitko. Beto, rasi daug malonių juokų, įvairumų ir daug gražių paveikslų.

"ŠALTINI" pažings neapleisi jo, bet vis kas kart daugiau ir daugiau pamylėsi, kaip geriausią savo namų gaivintoją, juo labiau kad jis nuolat tobulinamas.

"ŠALTINIO" kaina: metams 12 litų, pusei metų 6 litai, vienam mėnesiui vienas litas. UŽSIENIUOSE DVIGUBAI. Norintiems susipažinti vienas Nr. siunčiamas dovanai.

Redakcijos ir Administracijos adresas: "Šaltinis" Marijampolė. (Lietuva.)

Svarbus Reikalas

Mūsų kolonijos apmiršta, — reikia joms vadų. Ištautėjimas smarkiai plinta, — mums reikia susipratusių Amerikoje gimusių lietuvių. Kitos tautos mus nustumia, — mums reikia gausingos šviesuomenės, inteligentų. Netikėjimo prietarai plinta, — reikia gerų misijonierių, atsidavusių apšvietos plėtimui vienuolių.

Kur visa tai gausime? Turime išsiauklėti. Marijonų Kongregacija pasižadėjo įkurti bernaičiams Kolegiją, iš kurios galės kilti visos eilės susipratusių jaunuolių, busimų mūsų išeivijos vadų.

Marijonai priruošiamąjį darbą atliko. Jau turi pasiuntę net 8 studentus į Europos Universitetus specializuotis, kad busimoje Kolegijoje galėtų mokytojauti. Bet dar neturime pastatę erdvių tinkamų Kolegijai namų. Marian Hills Kolegija gali talpinti vos apie 30 studentų, o čia reikia vietos ruošti 150-200 studentų.

Visą savo laiką, darbą ir lėšas sudeda Marijonai beruošdami Aukštajai mokslo įstaigai mokytojus, neišgali pastatyti erdvių Kolegijai namų. Plati visuomenė, kurios labui dirba Marijonai, turėtų ateiti su gausia parama. Žinokite, nei vienas Marijonas savo turto neturi. Kiekvienas Jūsų centas bus pavartotas ten, kur Jus jį paskirsite. Iš Tamstos laukiame paramos. Visiems geriems darbamams Tamsta ištiesi pagelbos ranką, juo labiau mūsų pačių Amerikos lietuvių reikalui, mūsų Tautos ateičiai neuždarykite savo geros širdies. Aukokite sulyg savo išgalės. Daugiau turite, daugiau aukokite kilniam tikslui, mažiau turite — mažiau duokite, bet neatsisakykite paremti lietuvių bernaičių Kolegijos. Malonėkite pažymėti kryžiumi (x) tinkamose vietose Jūsų skirtą auką ir atkirpę siųskite šiuo adresu:

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRAS 2334 SO. OAKLEY AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS.

Malonėkite priimti mano auką dol. c.
MARIJONŲ KOLEGIJAI IR ĮSKAITYKITE MANE

Vienkartinis Remėjas () moka sulyg išgalės	Nuolatinis Remėjas () moka \$3.00 į metus	Amžinasis Remėjas () moka \$50.00	Garbės Remėjas () moka \$100.00	Kolegijos Steigėjas () moka \$500.00	Dienos Uždarbį () \$.... c...	1000 plytų Kolegijai () \$25.00	siunčiu \$.... c...
---	---	--	--	---	--------------------------------------	--	---------------------

Mano adresas

Paaiškinimas. Visi Marijonų Kolegijos Remėjai yra Vienuolijos nuopelnų, gerų darbų dalininkai. Nuolatiniai Remėjai moka į metus \$3.00 ir gauna per visus metus laikraštį "Laiva". Amžinieji inėšę \$50.00 pasilieka Remėjais kol jie gyvi, o Garbės Remėjai ir Steigėjai yra skaitomi Remėjais kol Marijonų Vienuolija gyvuos. Jie visi gauna laikr. "Laiva" nuolatos. Atskirai metams "Laivas" — \$2.00.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ
2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"
2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.